

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15431

гр. София, 26.08.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 26.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **6957** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 167 АПК.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от проф. Е. Ч., в качеството ѝ на директор на Института по философия и социология, представлявана от адв. П., срещу Решение № 180/11.06.2023 г., постановено по преписка № 52/2023 г. на Комисия за защита от дискриминация, петчленен разширен заседателен състав, с което е установено, на основание чл. 65, т.1 и т.2 ЗЗДискр., че проф. Е. Ч., директор на Института по философия и социология, в качеството ѝ на работодател, е осъществил нарушение на забраната за дискриминация, по смисъла на чл. 4, ал.2, вр. чл. 21 ЗЗДискр., спрямо доц. В. П., на основата на признак „възраст“ и „лично положение“ за датата на издаване на заповед № РД-15-122/20.02.2023 г., като не изпълнила задължението си да прилага еднакви критерии при осъществяване на правото си на едностранно прекратяване на трудовия договор по чл. 328, ал.1, т.2 КТ, както и е предписано занапред да спазва стриктно нормите на Раздел I, глава II от ЗЗДискр., да прилага еднакви критерии при осъществяване на правото си за едностранно прекратяване на трудовия договор по чл. 328, ал. 1, т. 10, както и да се въздържа от бъдещо допускане на нарушения на действащото антидискриминационно законодателство.

С определение № 14207/08.08.2024 г. са конституирани страните по делото и същото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание за 03.10.2024 г., 09,50 ч.

С молба от 26.08.2024 г. заинтересованата страна доц. В. П. е поискал от съда да допусне предварително изпълнение на оспореното решение, в частта по т. 1, с която Комисията установява, на основание чл. 65, т.1 и т.2 ЗЗДискр., че проф. Е. Ч., директор на Института по философия и социология, в качеството ѝ на работодател, е осъществил нарушение на забраната за дискриминация, по смисъла на чл. 4, ал.2, вр. чл. 21 ЗЗДискр., спрямо доц. В. П., на основата на признак „възраст“ и „лично положение“ за датата на издаване на заповед № РД-15-122/20.02.2023 г., като не е

изпълнила задължението си да прилага еднакви критерии при осъществяване на правото си на едностранно прекратяване на трудовия договор по чл. 328, ал. 1, т.2 КТ. В молбата се сочи, че допускането на предварително изпълнение на решението в т. 1 би дало възможност на молителя да депозира пред АССГ жалба за отмяна на Заповед № РД-15-122/20.02.2023 г., за спиране нейното изпълнение и за предявяване на свързан иск за обезщетение за периода от издаване на заповедта до спиране нейното изпълнение. Твърди се, че подаването на посочената жалба би позволило обединяването на производството по нея с производството по настоящото дело, което би ускорило съдебното производство, тъй като към момента на подаване на искането за допускане на предварително изпълнение на решението на КЗД са изтекли година и шест месеца от прекратяването на трудовото правоотношение на молителя. Предвид изложеното, на основание чл. 160, ал. 1 АПК, моли съда да допусне предварително изпълнение на Решение № 180/11.06.2023 г. на КЗД, в частта по т. 1. Предвид незабавността на произнасянето, искането не е изпращано на жалбоподателя и ответника за становище.

Съдът след като се запозна с изложените от страните твърдения и с доказателствата по делото, намира искането за неоснователно предвид следните съображения:

Съгласно чл. 167, ал. 1 АПК при всяко положение на делото по искане на страна съдът може да допусне предварително изпълнение на административния акт при условията, при които то може да бъде допуснато от административния орган. Предварителното изпълнение съставлява отстъпление от общото правило на чл. 166, ал. 1 от АПК, че оспорването спира изпълнението на административния акт. Поради това законодателят точно и ясно в разпоредбата на чл. 60, ал. 1 АПК е формулирал материалноправните предпоставки, при наличието на които може да се дерогира суспензивния ефект на жалбата. Това са необходимостта да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес.

Предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК не са налице в конкретния случай. Посочените в искането причини за допускане на предварително изпълнение не обективират особено важен интерес на молителя, който да налага преодоляване на суспензивния ефект на жалбата. Със заповедта, с чието оспорване се аргументира искането за допускане на предварително изпълнение на т. 1 от решението на КЗД, е прекратено трудовото правоотношение на В. П. на основание чл. 328, ал. 1, т. 10 КТ. Съгласно чл. 360 КТ трудовите спорове се разглеждат по реда на ГПК, доколкото в този кодекс не е предвидено друго, като по силата на нормата на чл. 103 ГПК родово компетентен да разгледа трудовия спор е районният съд, а предвид данните за адреса и обичайното място, където е полаган трудът от П., местно компетентен е СРС. Разпоредбата на чл. 358, ал. 1, т. 2 КТ предвижда, че исковете по спорове за прекратяване на трудовото правоотношение се предявяват в 2-месечен срок, който срок, съгласно чл. 358, ал. 2, т. 1 КТ, започва да тече от деня на прекратяването.

Предвид изложеното, подаването на жалба срещу Заповед № РД-15-122/20.02.2023 г. на директора на Института по философия и социология не е обвързано от влизането в сила на решението на КЗД, а единствено от изтичането на законоустановения срок по

чл. 358, ал. 2, т. 1 КТ. Влизането в сила на решението в оспорената част е ирелевантно към реализирането на правата на молителя по оспорване на цитираната заповед, съответно по претендиране на обезщетение в резултат на отмяната ѝ по съответния ред. Изложените в искането мотиви за допускане на предварително изпълнение не обективират особено важен интерес по смисъла на закона, от който да следва, че са налице предпоставките за допускане на предварително изпълнение.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице предпоставките за допускане на предварително изпълнение на Решение № 180/11.06.2023 г., постановено по преписка № 52/2023 г. на КЗД, в частта по т. 1.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на доц. В. Д. П. за допускане на предварително изпълнение на Решение № 180/11.06.2023 г., постановено по преписка № 52/2023 г. на КЗД, в частта по т. 1.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, в три дневен срок, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: